

Reis (No) more in de Achterhoek van 8 t/m 10 oktober 2021

Het plan om bij MORE in Gorssel bijeen te komen mislukte vanwege de coronamaatregelen. Daarom kwamen de 46 deelnemende dierenartsen en partners op vrijdag 8 oktober bijeen in hotel 's Gravenhof in Zutphen. Daar stond een lunch voor ons klaar. Nadat Tine ons welkom geheten had kon de wandeling door Zutphen beginnen. In drie groepen maakten gidsen ons wegwijs in de stad. Eerst werd de Walburgiskerk op het Gravenhofplein bezocht en ook het Hof van Heerikhuizen. Op het plein staat ook een Wilhelmalinde, in 1898 geplant bij de troonsbestijging van koningin Wilhelmina. De huidige boom is al de derde, nadat 2 vorige in de loop van de tijd gesneuveld waren.

De wandeling ging verder naar de vestingmuur en naar het kanon op het verdedigingsbolwerk. Vandaar was er een prachtig uitzicht over de IJssel. Langs het haventje ging de tocht verder buiten de vestingmuur om naar het beeld van torenwachter Thonis Drogenap, een naam die hij dankte aan het altijd leegdrinken van de nap.

Weer binnen de vestingmuren konden we de prachtige gevels aan de Zaadmarkt bewonderen en ging het verder naar de Houtmarkt met de drie Tulpenbomen. Omdat wij en de gids vonden dat we tijd genoeg hadden, kon ook de Broederkerk nog besproken en bezocht worden. Met binnen naast een aantal bezienswaardigheden een mooie bibliotheek. Met het prachtig zonnige weer bleef de groep met plezier nog even hangen op het terras van Hotel 's Gravenhof voor een drankje. Daarna zette ieder in de eigen auto koers naar Hotel Frerikshof in Winterwijk. Daar bood het hotel ons een welkomstdrankje aan, waar uiteraard graag gebruik van werd gemaakt. Vervolgens werd er een prima maaltijd geserveerd, die onder geanimeerde gesprekken werd genuttigd.

Na het ontbijt de volgende ochtend stonden we om 9 uur klaar om met de bus te vertrekken. Eerst was er sprake van een vertraging en daarna werd het duidelijk dat de bus met pech langs de weg stond en ons helemaal niet meer kon bereiken. Al gauw werden verhalen opgehaald over de bus die niet wilde rijden in Estland en ook in Normandië moet dat al eens het geval geweest zijn. Er werd gekozen voor de eenvoudigste oplossing, carpoolen, met eigen auto's naar de bestemming. Onderweg naar Haaksbergen, het eerste doel, zagen we de bus zielig aan de kant van de weg staan en waren we blij dat wij er niet in zaten toen de bus strandde.

We werden bij schaapskooi ontvangen met koffie met appeltaart en maakten daar waar, dat er veel makke schapen in een hok gaan. Collega Toon Tankink hield een inleiding over de schaapskudde en hoe hij daarbij betrokken was geraakt en voorzitter was geworden. Een mooie wandeling leidde ons naar het veld waar de schapen stonden. Bijna iedereen waagde de stap over het droge slootje om dichterbij de kudde te kunnen komen. De kudde bestaat uit vooral Schoonebekers, maar er lopen ook verschillende andere rassen rond. En er grazen ook geiten die zorgen dat het opschot aan berkjes die de schapen laten staan, wordt verwijderd. De herder met z'n 4 Border Collies wist veel te vertellen en beantwoordde geduldig alle vragen. Vervolgens konden we de schaapskooi, een moderne loods, bekijken, waar ook een deel van de kudde stond.

Ze hadden voor ons voor een prima lunch met soep en broodjes verzorgd. Toon Tankink vertelde tenslotte het verhaal van Bordercollie Snow, die er voor zorgde dat er geld kwam voor de bouw van de schaapskooi en het educatief centrum.

De route over Duitsland naar de Steengroeve van Winterswijk was prachtig. We werden verwelkomd door collega Dirk Willink. Hijzelf gaf een rondleiding met de nadruk op cultuur en landschap. Een geoloog was de tweede rondleider en hij vertelde meer over de gesteenten. Omdat er een oehoe in de oude steengroeve woont was ons aanbevolen een verrekijker mee te nemen. Die kijker was heel nuttig was om de kleine mensjes, de amateurgeologen die in de diepte van de groeve bezig waren te bekijken. Maar de oehoe zich helaas niet zien.

De Steengroeve wordt geëxploiteerd door de firma Sibelco. Er wordt nog wel kalksteen gewonnen, maar alleen op bestelling. De groeve wordt verder vooral gebruikt voor onderzoek door geologen. Het was een aardige wandeling naar beneden, naar een keet waarin wat vondsten te zien waren en die dienst deed tijdens de pauzes van de werkers in de groeve.

Jaarlijks wordt er een theatervoorstelling gespeeld, waar veel vrijwilligers aan meewerken en waar per avond zo'n 3000 bezoekers op af komen. Een geweldige organisatie waarin Dirk Willink een belangrijke rol speelt.

Nadat we weer naar boven geklommen waren hebben we Ja dat voelen wij voor de rondleiders gezongen, net zoals we dat bij de schaapskooi voor Toon Tanking en zijn medewerkers hadden gedaan.

Na het bezoek aan de steengroeve konden we op pad gaan naar Wijngaard Hesselink. Na een korte inleiding met informatie over de wijngaard waar op 3,5 ha. verschillende druivenrassen groeien. De oogst is goed voor 20.000 flessen wijn per jaar. Op het terras konden we verschillende wijnen proeven; rosé, witte en rode. Uiteraard was er gelegenheid een paar flesjes wijn te kopen.

Voor het diner zat een deel van de groep genoeglijk bij de open haard. Voor de anderen bleek het lastig een geschikte plek te vinden waar zij een aperitief konden genieten. Uiteindelijk vonden die aan de bar een plaatsje. Opnieuw was het een gezellig en goed diner. De meesten gingen daarna naar de kamer, enkele deelnemers genoten bij de open haard nog van een drankje.

De volgende ochtend gingen alle auto's vroeg op pad om tijdig in Deventer te zijn. Daar waren we dan ook bijna allemaal rond half 10, maar helaas begon het pontje dat ons naar de overkant van de IJssel moest brengen op zondag pas om 10 uur te varen. Toch nog ruim op tijd kwamen we op ons schip de Organza van rederij Celjo aan. Na een serieuze coronacheck mochten we naar binnen. Daar kon de kapitein ons welkom heten terwijl wij aan een kopje koffie zaten. Ina had de weg niet goed kunnen vinden. Ze kwam pas toen de koffie bijna op was, maar ze werd wel met gezang begroet.

Iedereen complimenteerde de organisatoren met het prachtige weer dat ze geregeld hadden. Ook de vissers aan de oever van de rivier zag je van het mooie weer genieten. Zon, blauwe lucht en nauwelijks wind. Geleidelijk verplaatste het gezelschap zich naar buiten op het achter- en het bovendek. Iedereen kwam wel weer binnen voor de lunch met een ruime keuze in boterhammen, broodjes en beleg en voor ieder een kroketje.

Na de wandeling op vrijdag konden we nu Zutphen vanaf het water zien. De kerk die we bekeken hadden en het kanon waar we bij gestaan hebben. En niet te vergeten de appartementen, waarvan Tine er eentje bewoont. Vanaf de IJssel was te zien hoe mooi haar uitzicht over de IJssel moet zijn. Na 2,5 uur varen waren we Zutphen een behoorlijk eind voorbij en was het tijd om terug te keren. Met gemak liet de kapitein het schip 180 graden draaien. De terugweg was stroomafwaarts en 1,5 uur later waren we terug op het uitgangspunt.

Tine bedankte alle betrokkenen en wenste ons een goede thuisreis.

Nog even met z'n allen op het pontje, waarna onze wegen scheidden en we tevreden huiswaarts konden gaan na een bijzonder geslaagd weekend.

Reisorganisatie: bedankt voor het leuke weekend, de geweldige excursies die jullie hebben uitgezocht en georganiseerd en niet in de laatste plaats voor het mooie weer. Tot de volgende reis in het voorjaar van 2022.

Hennie Haddingh